

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., po jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se za 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Slavnost v Mozirji.

Iz Celja do Mozirja.

Že v saboto zvečer so prihajali v Celje gostje iz raznih krajev slovenskih in tudi nekaj Zagrebških sokolov. Največ pa jih je prišlo z jutranjim vlakom namreč Ljubljanski, Hrvaški in Tržaški Sokol in deputacije raznih narodnih društev, Ljubljanski pevski zbor, Ptujsko slovensko pevsko društvo itd. Vsi so se zbrali v Celjski čitalnici, od koder so se ob petih zjutraj na pripravljenih vozovih odpeljali. Mozirčani so bili 30 z zelenjem okinčanih voz poslali in v rezervi je še stala cela vrsta voz iz Celjske okolice. Začelo je hudo deževati, pa to nikogar ni motilo, nikogar odvracalo od pota. Ker je gospod Celjski župan slavnosten sprevoz skozi mesto prepovedal, smo se precej pri Čitalnici useli na vozove in peljali skozi mesto. Pridružilo se je še mnogo privatnih kočij.

Četrte ure od Celja pri Levškej vasi je nas pozdravljalo streljanje in iz biš vihrajoče mnoge slovenske zastave. Sredi vasi stal je slavolok z napisom: „Dobro došli.“ Tam je došle pozdravil župan Miha Bračič z občinskimi možmi in izrekel v ime občine presrečno veselje, da je prišlo toliko odličnih Slovencev in Hrvatov obiskat svoje brate v Savinjski dolini. Dr. Vošnjak se zahvaljuje in izjavlja svoje prepričanje, da Savinjska dolina ostane vedno tako hrabra zaščitnica slovenskih pravic, kakor je bila doslej. Kmetiska dekleta so Sokolcem šopke podarila in spet je šlo naprej v gostem dežju. Pri Petrovčah spet streljanje ravno tako pred Žavcem.

Žavski trg, od nekdanjega središča narodne probujenosti v srednji Savinjski dolini, bil je videti v pravej praznični obleki. Pri urodu stal je lep slavolok iz vseh hiš pa so vihrale zastave. Pri slavoloku pričakovala nas je požarna bramba z načelnikom gospodom Hausenbichlerjem. Sokoli so stopili z voz in po pozdravu in odzdravu korakali z godbo na čelu do gospod Hausenbichlerjeve gostilne. Po zajutreku pozdravil je gospod župan Karol Žužar zbrane goste: „Imam čast kot Žavski župan Vas v imenu Žavskih tržanov srčno pozdraviti, ter Vam na potu k blagoslovljenju zastave Savinjskega Sokola

v Mozirje želim najboljši uspeh in dobro zabavo. Živel dragi nam gosti!“

Potem je gospica Marija Roblekova v imenu Žavskih Slovencev pripela krasen trak na zastavo „Ljubljanskega Sokola“ s sledečim prelepim nagovorom:

„Mili nam bratje! Častiti gosti! Radosti kipi nam srce, ko Vas vidimo v tolikem številu od daleč in blizu zbrane na potu k blagoslovljenju zastave „Savinjskega Sokola“ v Mozirje.

Vi, hrabri boritelji za sveto našo pravično stvar, prišli ste k nam v našo krasno Savinjsko dolino, da nas še bolj navdušite za mili naš slovenski narod in vcepite pogum, delati tudi v prihodnje v prospeh predrage nam slovenske domovine; prinesli ste seboj Svoje zastave ne le samo, da se bodo tiste mej seboj slavno pobratile, ampak tudi zato, da opominjate omahljive s'rove majke Slave, naj se trdno oklenejo svoje zastave, s katero moramo vse ovire naših sovragov premagati in prej ali slej dospeti do naše pravice.

Žavske Slovenke Vas toraj z veseljem in navdušenim srcem pozdravljajo in meni je poseben ponos, Vam to v njihovem imenu izraziti in Vaše zastave dičiti z venci. Ti „Ljubljanski Sokol“, kot najstarejši Slovenski Sokol, ki si prišel že v drugič s svojo zastavo v naš trg, sprejmi dobrohotno trak Žavskih Slovencev za svojo zastavo v spomin naše prijateljske udanosti.

Živeli Sokoli! Živeli pevci! Živeli gosti!“

Starosta Valentinič se je mej navdušenimi živoklici zahvalil, mej tem, ko so ljubeznive Žavske gospice slehernemu gostu poklonile in pripile duhteč šopek, zastave pa olepšale s krasnimi venci.

V tem se je začelo nebo po malem vedriti, ob 1/28 uri so se vozovi zopet začeli dalje pomikati. Skoro v vseh vaseh, skozi katere smo se vozili, so bili slavoloki postavljeni, pri sv. Rupertu, v Ričljah, itd., ljudstvo pa nas je prijazno in veselo pozdravljalo. Proti deveti uri približali smo se preprijaznemu Braslovškemu trgu. Tam smo stopili raz voze. Pri urodu v trg stal je krasen slavolok. Župan gospod Pristan pozdravil je tukaj došle z naslednjimi presrečnimi besedami:

„Sokoli! V imenu občine Braslovške in prebivalstva Savinjske doline Vas potujoče Sokole radostno pozdravljam, in želim, da bi blagoslovljenje in razvitje zastave „Savinjskega Sokola“ srečno in krasno se vršilo, da bi ona, kakor Vi, vzbujevala, širila in krepila narodno zavest, užigala neugasljivo ljubav do našega milega naroda.

Ko se bote po tej slavnosti vračali na dom svoj, povejte v lepem Trstu, v kraljevem Zagrebu in v beli Ljubljani, da tukaj biva zvest čvrst slovenski rod! da tu bivajo vaši bratje!

Živeli bratje Sokoli slovenski! Živeli Sokoli Ljubljanski! Živeli Sokoli hrvaški!“

Po odzdravu korakala so društva s plapolajočimi zastavami in godbami na čelu skozi trg, ki je bil ves s slovenskimi zastavami okrašen. Gospice so pa iz oken metale šopke in vence. Zunaj trga smo se zopet useli na vozove in v najlepšem vremenu in najbolje volje naprej peljali preko Letuša ob deroči Savinji v gorenjo Savinjsko dolino, kjer se Šoštanjska z Mozirsko cesto združi, pozdravljale so nas na lepem slavoloku blesteče besede: „Slava Slavjanom! Živio Sokoli!“

Hitro približali smo se lepemu Mozirskemu trgu, ki se v vznožji divnega Medvedjeka razprostira po krasni dolini, obdan s senčnatim drevjem, izmed katerega bleste bela poslopja in rujavobojna slemena. Od daleč že pozdravljali nas je 18 sežnjev visok mlaj in krasen slavolok, pred katerim so bile razvršene „Savinjskega Sokola“ korenjaške postave in pisana množica številnega ljudstva. (Dalje prih.)

„Schulverein“-a občni zbor.

Istodobno, ko je bila velika, nepozabna, slavnost v narodno uzornem Mozirji, sešli so se člani nemškega „Schulverein“-a v nemškem Gradcu. Slavnost v Mozirji motil je dež, zborovanje v mestu penzionistov pa pristaši Schönerer-a, kateri so pričeli tako živahno agitacijo proti sedanjemu vodstvu in usiljevali tako vztrajno svoje kandidate, da so se jih ubranili le s tem, da so zavzeli in zaseli vse prostore in sedeže le sami zanesljivi pristaši omenjenega društva in dosedanjega vodstva, da vsem somišljenikom Zwettl-skega mogotca ni bilo niti pro-

LISTEK.

Radovednemu listkarju v Ubiibi in pošilateljema I. in II. Poslanega v „Slovinci“.

(Hors de concours.)

Pred vsem moram čitateljem „Slovenskega Naroda“ in „Slovenca“ očitno povedati, da sem bil sklenil molčati o predmetu, katerega so bili na čelu naznanjeni pisatelji po nepotrebnem spravili v „Slovenca“; molčati sem mislil, prvič, ker je bila z mojim citatom pravda popolnem in konečno dognana ter za podlistkarja „Slovenskega Naroda“ dobljena, drugič pa, kot sem v listku od 17. maja očitno poudarjal, ker mi je neljubo dalje raziskavati kočljivo stvar, ki jo nekateri tako radi sklepajo z vero in s svetimi rečmi, če prav nema s temi prav nič opraviti. A sinočni „Slovenec“ (od 27. maja št. 121) je prijavil listek, kateremu preočitni namen je, zakriti resnico in slepiti svoje čitatelje; glejte, podlistkar „Slov. Naroda“ ni ničesar dokazal; — mi — „Slovenčevi“ pisatelji imamo prav. Ta ne-

premišljeni listek „Slovenčev“ mi je izvalil sledeči odgovor:

Na prvem mestu bi moral karati urednika ali prav za prav korektorja „Slovenskega Naroda“, da nesta stavka dotičnega podlistka („Slov. Narod“ št. 114) do pičice natanko po izročnem njima rokopisu nadzorovala in popravila. Pravo je ime glasovitega jezuita (nahaja se oblika Busenbaum poleg Busenbaum), natančno je natisnen naslov dotične knjige, natančno so natisnene dotične besede (cum finis est licitus, etiam media sunt licita), a pri mestu (na katerem se rečene besede nahajajo) je stavec napačno stavil lib. VI. cap. 3 namesto lib. IV. cap. 3. Taka pomota IV. mesto VI. ali VI. mesto IV. se stavcu pač lahko primeri, zlasti pa pri naglem stavljenju časopisa, a urednika, prav za prav korektorja dolžnost je, da pregleda stavek in po rokopisu popravi vse stavčeve napake. To je korektor imel tudi takrat storiti in zlasti pri tem citatu gledati na vsako pičico, kajti ravno ta citat je imel nasprotnika podreti, nepremišljeno vprašanje „Slovenčevega“ listkarja konečno rešiti.

Ko bi se ne bila urila ta odpustljiva

stavčeva napaka, ne bilo bi onih dveh nekaj nepremišljenih, nekaj pa zvijaških „poslanih“ v „Slovinci“. Odpustljiva napaka pravim, ker se take napake toli pogostem dogajajo, ter so vsakemu razumniku dobro znane, vešč in blagovoljen čitatelj jih tudi povsod sam rad popravlja. Odpustljiva je ta napaka v knjigah, še bolj odpustljiva pa je v naglo stavljenih časopisih, katerih stavek se pogostem le prenaglo, le prepovršno pregleduje in popravlja. Tako se godi pri raznih slovenskih časopisih, le prepogostem tudi pri „Slov. Narodu“. O tem svedoči celo Busenbaumova medulla theologiae moralis. Pred seboj imam prebrabljeno izdajo od leta 1701, tiskano (cum privileg. S. C. Majest.) v Kolínu (Coloniae Agrippinae), in ta izdaja ima na str. 387 in sicer na čelu tudi napačno tiskano lib. VI. cap. II. mesto lib. IV. cap. II. In to je vender glasovita knjiga, ki se je pri stavljenju natanko popravljala, kajti na naslovnem listu se čita: Editio novissima ab uno ejusdem societatis per textus accurate revisa et priori formae restituta — —.

Prvo „poslano“ v „Slovinci“ je jako nepremišljeno, drugo „poslano“ pa je jako zvijaško prav za prav sleparsko, kar bi od „prijatelja

stora. S tem dosegli so toliko, da Schönererjeva stranka ni prodrila — Schönerer sam pa je voljen v nadzorovalni svet — a priznavati morajo, da se je tudi v tem zloglasnem društvu pokazal razpor, črv, ki je bode razjedal in naposled zrušil, kakor levičjake same.

Zborovalo se je tedaj pod uplivom bojazni, da utegne izid biti nepovoljen, ipak to ni toli učinkovalo na razne govornike, da bi bilo le nekoliko brzdalo svoje strasti, temveč izpovedali so vse, kar jim je prišlo na jezik.

Sicer navadno trdi, da šulferajn nema posla s politiko, a kdor je pazljivo čital vse govore in poročila o delovanju društva, v katerih se v jedno mer poudarja celokupnost vseh Nemcev, ter naglašja, da ima društvo smoter nositi nemško kulturo na slovanski in madjarski vzhod ter gladiti pot k Adriji, da mora nemški duh prevzeti vodstvo v Avstriji itd., uvidel bode tudi zavezanimi očmi, da je dr. Weitlof v tem društvu vstvaril si organ, ki za nikogar brigoječ se, vedno bolj širi korupcijo in germanizacijo ter narodni prepir in boj.

Gospodje v Gradcu govorili so brez zadržke, jasno, odkrito. Priznavali so, da jim pošilja redno podporo „Allgemeiner deutscher Schulverein“ v Berlinu, da je njih sveta dolžnost prirediti nemško cesto do jadranskega morja, ter v ta namen ohraniti in utrditi vse nemške postaje in manjine ob tej cesti ležeče, priznavali pa tudi ta je 15.000 članov česke „Ustredni Matice šolske“ ravno toliko storilo, kakor 85.000 članov nemškega „šulferajna“, da je delavnost in poštenost česka več kot petkrat močnejša, nego nemška. Bog ohrani in pomnoži to česko delavnost in vztrajnost!

Glede slovenskih pokrajin povzamemo poročilo, da je v Štajerski 74, v Koroški 37 krajin skupin osnovanih, v Kranjski, kjer so za šulferajn „obupne razmere“, samo tri, na Goriškem in v Trstu po jedna. Za Trst nemajo posebne upanje, tudi glede Gorice neso preveč sangvinični, a glede Kranjske pa so sklenili, da bodo organizovali meščane in v njih dobili dovolj poslušnih in ubogljivih pristašev za svoje namene. Meščani, da so tako malomarni, da jih bode skoro prekosilo kmetško prebivalstvo. Meščanje, zahvalite se za ta poklon! Isto naj pa stori tudi naša denarna in rodna aristokracija, ki niti ni vredna, da bi se približema stavila v jedno vrsto s Kočevcem Stampflom!

Zborovanje se je, kakor že povedano, kljub Schönererovcem, srečno končalo in zvečer bil je slavnostni komers, pri katerem je sv. Duh nadkrilil Ljubljanskega c. kr. profesorja Linharta, da je čutil v sebi potrebo olajšati svoje veliko nemško srce. Dunajski listi, ki imajo mej svojimi uredniki bolj diplomatsko prefrigate osebe, o Linhart-ovej in Ausserer-jevi napitnici previdno molče, ne tako pa „Tagespost“. Slednja mora povedati vse, kar je čula. In tako je priobčila tudi Linhartovo napitnico, v kateri gosp. profesor pripoveduje, da je prišel „aus der Reichshaupt- und Residenzstadt des zukünftigen Königreiches Slovenien“, da je Ljubljana najvažnejša predstraža na cesti do jadranskih obal, da je v Ljubljani le mala tolpa Nemcev, da pa bodo naposled zmagali itd.

Marsikaj smo že vajeni od gosp. Linharta, a

da bode v svoji lastnosti kot c. kr. profesor neslane šale zbiral o našem glavnem mestu, v katerem že nekoliko let uživa gostoljubnost, da bode svoj dozdevni dovtip brusil nad našimi naperi in rogal se nam, samo, da si s tem pribori par hochklincev od pri komersu zbranega občinstva, tega bi vendar ne bili pričakovali in čudimo se čudimo, da se temu gospodu ohohe peroti ne pristržejo.

Linhartov vzgled pa je vzbudil tudi neizogibnega Ausserer-a iz Sevnice, ki je v proroškem duhu naznanjal dobo, ko se bode reklo: „Deutsch ist das Land von der Nord- und Ostsee bis zur Adria!“

Menimo, da takim izbruhom nemškega šovinizma ne treba komentara, kajti „šulferajn“ je s tem svojim zborom in komersom sijajno dokazal, da je eminentno politično društvo, ki se ne ozira na obstoječe meje in kateremu se ni treba bati, da bi se mu pri takej priliki zabranila prejasna beseda. Rekli bi: Caveant consules!, a kaj bi to pomaglo? Naš glas ostal bode glas upijočega v puščavi.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 4. junija.

Kolikor je dozdej znano, so volitve v **deželne zbornice** razpisane še samo za Spodnje-Avstrijsko in Moravsko, vendar je vsak čas pričakovati, da se volitve v druge razpuščene deželne zbornice razpišejo. Tedaj štirski slovenski rodoljubi, pozor! Na Spodnje-Avstrijskem bodo razpisane volitve za kmetske občine 4. julija, za mesta in Dunajsko trgovsko zbornico 7. julija, za veleposestvo 10. julija; na Moravskem pa za kmetijske občine 30. junija, za mesta in trgovske zbornice 1. julija, za veleposestvo 7. julija. V poslednji kronovini bode večina deželnega zbora odločila voitev v veleposestvu. Petakarji bodo volili samo na Štírkem.

Jutri snide se zopet **hrvatski sabor**, ki je bil radi znanih izgrediv nenavadno odložen. Posebno plodovitega dela pa tudi ni pričakovati, kajti od jedne strani ga bode ovirala vlada, od druge pa nezmernost opozicije.

Vnanje države.

Srbska vlada žuga bolgarsko-j. da odpokliče svojega zastopnika iz Srbije. Blizu srbsko-bolgarske meje se je nastanilo več srbskih emigrantov in ti neki nadlegujejo srbsko mejo. Bolgarska vlada tega ne ovira, to pa jezi Srbijo, ki se vedno boji, da bi zopet ne izbruhnil ustanek. Nadejati se je pa, da se bodo stvari mej obema državama mirnejše poravnale, kakor sedaj kaže, in srbski državniki bodo prevideli, da so malo predalec posegiti.

Papež je neki jako nevoljen, da se bode na Francoskem upeljala zopet ločitev zakonov in vojaška dolžnost tudi raztegnila na bogoslovce. Če bosta ta dva zakona definitivno vsprejeta, bode najbrž poslal Vatikan kak protest proti temu.

Mnogo hrupa napravlja po časopisih, da je **Badenska vlada** Rusiji izročila ruskega nihilista Puligina, katerega je prej imela dva meseca zaprtega. Prišel je bil iz Svice in bil v Freiburgu prijet. Državni pravdnik pl Berg v Freiburgu je takoj po aretovanju mladega Rusa dal fotografirati in poslal fotografije v Rusijo raznim oblastvom. Nato je prišel nek ruski državni pravdnik v Freiburg in temu so izročili mladega nihilista, ki je neki jako nadarjeni dijak, ter se je udeležil nekega nihilističnega umora v Rusiji.

V soboto je **angleški** časnik „Tortnightly Review“ prinesel jako važen članek o angleški

vnanji politiki. Misli se, da ga je pisal Gladstone, ali pa njegov privatni tajnik po njegovem navodu. Ta članek pravi, da je knez Bismarck bil samo toliko prijazen Angliji, kolikor mu je bilo treba njegovim namenom. Potreboval je Anglijo samo zato, da mu je pobirala kostanj iz žarjave. Nadalje razklada se, da je zgodovinsko dokazano, da se interesi Anglije ujemajo z onimi Francije in Rusije, ter da je vsako nezaupanje Anglije do Rusije samo škodljivo. Poprej je nasprotje Rusije in Anglije še imelo kaj zmisla, ko se je mislilo, da pot v Indijo pelje čez Carigrad; a sedaj pa Anglija lahko mirnejše gleda utrjenje Rusije v Carigradu, kakor katera koli druga država. Z Nemčijo veže Anglijo samo ljubezen do miru, katerega more prva, kot najvplivnejša država sedaj nekoliko vzdrževati; a pred vsem mora gledati Anglija, da ohrani prijateljstvo s Francijo. Nadalje pisatelj tega članka jako hvali sedanjo francosko vlado, in pravi da tudi Anglija ne sme pozabiti, da ima tudi Francija interese v Nilskeji dolini, ki tem bolj naraščajo, čim bolj se veža francosko kolonijalno ozemlje. Razširjenju Francoske se Anglija ne sme ustavljati, dokler se to ne godi na njene stroške. Anglija kot evropska sila nema več dosti pomena, zato pa mora zaradi Afrike iz Azije z Rusi in Francozi biti v prijateljstvu.

Kakor „Pall Mall Gazette“ ve povedati, snide se **egiptovska** konferenca najbrž 23. junija. Do tedaj se bosti Anglija in Francija zasiran splošne evropske kontrole in končnega obroka angleške okupacije že dogovorili, pa tudi druge velevlasti bodo že pritrdile njihovim dogovorom. Zahtevanje Turčije, da se pri konferenci ne bode nič govorilo niti o angleški aneksiji Egipta, niti o angleškem protektoratu v tej deželi se je dovolilo, ter je Turčija izjavila, da je pripravljena poslati 15.000 vojakov v Zgornji Egipt in Sudan. Francosko vlado bosta pri konferenci zastopala Waddington in Barrère, Anglijo lord Granville in Sir Evelyn Baring, egiptovska vlada pa ne bo zastopana.

Dopisi.

Iz Gorice 1. junija. [Izv. dop.] (Stritar in „Triester Zeitung“.) Česar smo se zadnje tedne neprestano bali, zgodilo se je. Nasprotniki naše narodnosti so res zavohali nepremišljene besede, katere je prof. Stritar na Dunaji v uradnem slovenskem časopisu o našem narodnem gibanju prijavil; te nepremišljene besede nasprotniki sedaj rabijo zoper nas. Ljubljanski družnik novinarskega urada v Beči je zbral vse one odstarke iz Stritarjevih kratkovidnih „Dunajskih pisem“ ter jih je primerno osoljene poslal v Dunajsko „Presse“ čes iz tega časopisa naj romajo v vse druge nemške liste in s temi križem sveta. Stara „Triester Zeitung“, že od začetka sem slovenskemu narodu in njega zahtevam huda sovražnica, je precej iztaknila oni dopis „Pressin“ ter porabila ga za svoje namere. V št. 129. je 31. maja na 2. strani prinesla uvodni članek z naslovom „Ein politischer Mahnruf“. V tem članku črni našo narodno stranko ter smeši naše narodno delovanje. Nič ni vredno naše politično napenjanje, nič vredni neso naši slovstveni izdelki. In da bi zabavljive besede bolje podprla, povzema „Triester Zeitung“ iz „Presse“ dolga odstavka, ki sta goli prestavi iz Stritarjevih Dunajskih pisem. Sklicuje se na to veljavno slovensko pričo, čes ta pač ne more govoriti družega nego golo resnico. Sedaj se Stritar sam lahko prepriča, kako neprevidno je bilo od njega, da je

pravice in resnice“ nikdar ne bil pričakoval! Temu „prijatelju resnice“ pred vsem povem, da sem jaz sam že leta 1861 čital vse glavne, za moj tedanji predmet važne oddelke Busenbaumove medullae in da sem jih v posnetku čitanih oddelkov kar celoma postavil v svoj zapisnik. Tedanja izdaja knjige (Bus. medulla) je bila ravno ta mala oblika v šestnajstotnici ali pa v dvanaestotnici. Citate sem zaznamoval samo z lib. in cap. kar je pri IV. knjigi tudi najpripravnnejše, kajti rečena izdaja od l. 1701 ima pri vsej IV. knjigi zgoraj t. j. na čelu vsake strani le Lib. IV. cap. III. (prej Lib. IV. cap. I., Lib. IV. cap. II.) Gotovo bi bilo najnatančnejše, ko bi bil jaz svojemu citatu pristavil še stran, na kateri se nahajajo one besede. A po mojem citatu (Lib. IV. cap. 3) je gotovo tudi lahko vsak našel besede.

Zvijaški „prijatelj pravice in resnice“ pa grdo slepi čitatelje ter obrekuje listkarja z vsemi besedami, katere je napisal v zadnjem in predzadnjem odstavku svojega poslanega. Iz svojega zapisnika od l. 1861 grdemu obrekovalcu le naznamim, da sem takrat čital Bellarina, Molino, Hurtado, Salmerona, Lessija, Baunya, Mariano, E. Sao, Tannerja,

Escobara in Rainolda, ki so se vsi tudi pečali z onim v podlistku „Slov. Naroda“ (št. 114) naznanjenim predmetom. „Prijatelj resnice“ nema najmanjšega povoda v mojem podlistku prekucivati moje besede in me obrekovati. Povem mu dalje, da vse svoje življenje doslej še nikdar nesem v rokah imel nobenega Graškega učiteljskega lista. Ker mi drugače neste mogli do živega, skusili ste z domišljijami, z obrekovanjem. Tako počenjanje so leta 1645 priporočali in opravil čevali v Lovinji zvijaški moralisti iz reda Jezusovega, ko so kar naravnost razpravljali rogato vprašanje: „Quidni non nisi veniale sit, detrahentis auctoritatem magnam, tibi noxiam, falso crimine elidere“. In vi, „prijatelj resnice“ in toliko zveden v jezuitskih knjigah gotovo dobro poznate Dicastilla ki je v svojem De Just. Lib. II. Tr. 2 disp. 12 n. 404 tako čudovito, tako nezaslišano branil zaznamovano obrekovanje. In jezuit Caramuel je trdil, da ne stori nikakor smrtnega greha, kdor lažnivo obrekuje, če se s tem ohrani svojo čast; kajti to je trdilo nad 20 „veljavnih dohtarjev“ („doctor gravis“; tu ni mesto in tudi čas mi ne dopušča čitateljem pojasniti te veljavne, merodajne

dohtarje zavitarke: le na debele, težke zavitarje pri onej besedi naj nikdo ne misli!) kot Gaspar Hurtado, Dekastil itd. — — Če vam je bilo res za pravico in resnico, imeli ste očitno in jasno priznati, da je listkar „Slov. Naroda“ s svojim citatom po polnem rešil vprašanje, kajti besede ima res Busenbaumova medulla Theologiae moralis. Kot „prijatelj pravice in resnice“ ste imeli pozvati „Slovenčevega“ listkarja in pisatelja prvega „poslanega“ v „Slovenici“, da naj za „Narodni dom“ plačata zapadeni vsoti.

Pisatelj prvega poslanega je mej drugim tudi kaj nepremišljen, pravi namreč, da je „premišlel“ vso Busenbaumovo medulla Theologiae mor., pa nikjer ni našel navedenega izreka. Šembrano površno, silno debelo jo je moral premlevati, da se mu je tako znamenito debelo zrnje izgubilo — nezmeleto. Kaj vas ni bilo nič sram, da ste listkarju v „Slov. Narodu“ tako nepremišljeno, tako rogato zabavljali — ko je par dni poslej v vašem listu „Slovenici“ „prijatelj pravice in resnice“ moral meni pritegniti, priznati, da so one besede res v Busenbaumovem „mezgu“!

(Konec prih.)

našim narodnim nasprotnikom napeljal vodo na njih mlin. Pa to je komaj začetek. Gotovo bodo odsej naprej razni nemški listi — od „Laibacher Wochenblatt“ do Dunajske „Freie Presse“ — neprestano isto mleli, slepili vladne kroge na Dunaji ter zavirali dejansko uresničanje narodne ravnopravnosti. Prof. Stritar iz tega lahko prevede, koliko je škodoval našemu narodu, našega naroda vejiavi pred svetom, da je tako nepremišljeno dal se zvabiti v vladni tabor opričnikov. Naj bi bil rajše prijel za struno ter slednjim zabrenkal kako resnično v smislu svojih Dunajskih sonetov! S tem bi ne bil orožja koval in ga sovražnikom naše narodnosti v roko potiskal — on pesnik slovenski — zoper svojo slovensko narodnost! Sedanje nenaravno stanje čutimo po vseh slovenskih pokrajinah, najhuje pa po mejnih pokrajinah, kjer narodu preté največe nevarnosti za njega obstanek. A tudi na Kranjskem so one pridobitve v okrožji narodne veljave in ravnopravnosti tako male in plitve, da se tem bolj čudimo pesniku Stritarju, kako se je mogel zanje navduševati in po predalih uradnega časopisa jih nepriumno hvalisati. In današnje njegovo Dunajsko pismo! Pa molčimo rajše o njem. Vrla naša „Soča“, nadejamo se, ne bode ponatisnila tudi onega odstavka ne, ki ga je njej namenil; če ga pa ponatisne, pristavi naj mu tudi pojasnilo, ki bode brez vsega truda porlo vse prazne, po dejanskih razmerah nikakor ne podprte trditve Stritarjeve. Kdor ni politik, naj se ne peča s politikom, drugače mu je biti jako opreznemu pri vsakej besedi, ki jo našega naroda nasprotniki lahko rabijo zoper nas.

Iz Gorice 1. junija. [Izv. dop.] V naglici narisana načrt besede, prirejene po Goriški Čitalnici v čast vladikama Juriju Strassmayerju in Alojziju dr. Zorou ste že objavili. A vredno se nam zdi, da oni načrt bolj natanko izpeljemo. Po hvalevrednem prizadevanju odborovem izvršile so se letošnje veselice v Goriški Čitalnici vse prav dobro, izvrstno; a zadnja veselica prekosila je vse prejšnje in prekosila vsa naša pričakovanja, da si neso bila posebno pohlevna. Kmalu po osmi uri, ko sta došla prečastna vladiki, začel se je vršiti program. Prvo točko programa „koračnica“, katero je spisal v slavo neumerjocemu gospodu Juriju Strassmayerju Peter pl. Preradović in uglasbil Fran Kuhač, pel je mešani zbor s spremljevanjem na glasovirju jako natančno; vzbudila je tako navdušenost, da so zadoneli takoj za njo burni slava in živoklici vladiki Strassmayerji, kateri je bil vidno vesel prijaznega in neprisiljenega pozdrava na obalih modro-zelenkaste Soče. S prirojenostjo mu uljudnostjo in prijaznostjo zahvaljeval se je slavni vladika na vse strani za to ovacijo. Pevci so morali na obče zahtevanje pesen ponoviti, za kar so želi zopet občo zahvalo in burno ploskanje.

Kitico jugoslovanskih narodnih pesni iz Kuhačeve zbirke pela je šestorica čitalničnih krasotic nenavadno milo in občutljivo, tako da se je morala tudi ta točka programa ponoviti. Na vrsto je prišla za tem Haydnova „Simfonija“, katero sti igrali na glasovir čveteroročno slavna umetnica gospa Lucija Podgornik-Tolomei in njena učenka gospa Ambroszy. Ko sta umetnici pričeli svirati, navstala je v prepolni dvorani slovesna tihota, vseh oči obrnjene so bile na oder in z veliko pazljivostjo sledilo je občinstvo čarobnim z umetniško spretnostjo izvabljenim glasovom. Neverjetno je, da more kdo mrtvemu orodju izvabiti s tako lahkoto in gotovostjo take glasove. Gospa Lucija Podgornik-Tolomei imeli smo priliko že večkrat občudovati, dočim je gospica Ambroszy v Goriški Čitalnici prvič nastopila. Njeno igranje njen nastavek, njena mirnost svedočijo, da je izvrstna učenka imenovane umetnice. Umevno je, da je sledilo mogočno ploskanje tej točki, s katero se sme Goriška Čitalnica ponášati. ☞

Nad 50 pevcev pelo je na to pesen „Jadransko morje“, katero je zložil Simon Jenko in uglasbil Anton Hajdrih. Veličastno so se razlegali glasovi tega umotvora po dvorani in napravili najboljši utis na občinstvo. ☞

Goriškim pevcem pridružili so se bili mnogi gg. učitelji in pevci iz okolice in da si neso imeli pevci skupaj več nego samo jedno preskušnjo, podelo se je precizno in tako izborno, da ni bilo ploskanju konca, ne kraja. Hvala vsem, ki so pripomogli do tolikega uspeha, posebna hvala pa znanemu tenoristu in vrlému rodoljubu iz Vipave, ki se ni ustrašil dolgega pota, da je pripomogel povišati svečanost večera.

Konečno prestavljala se je igra „Srce je odkrila“, o kateri smo že spregovorili na tem mestu

o svojem času. Sodelovale so iste moči, kakor pri predzadnji besedi, katero je letos priredila Čitalnica. V tem oziru nam je le dodati, da se je v obče bolje igralo nego prvokrat, da si je predstava že prvokrat občinstvu ugajala. Omeniti pa moramo, da je Pavlinka takrat prekosila sama sebe, igrala je tako izborno, tako izvrstno, da bi smela po izreku vseh deležnikov nastopiti na vsakem odru. Njena uloga je tudi najvažnejša, z njo pade ali zmaga vsa igra. Boljšem, spretnjšim rokam ni bilo mogoče uloge oddati nego onim naše Pavlinki, katera je z svojim igranjem poslušalce kar očarala.

Sicer pa ni nobena rožica brez trajev. Čitalničarje in znanke je jako zbolelo, ko so zvedeli, da se ne more predsednik veselice udeležiti, za katero je toliko delal, skrbel, trudil se in tekal. Isti dan namreč pokopali so mu dvaletnega sinčka; naravno, da radi tega ni mogel biti navzoč pri veselici ter videti uspeha svojega truda.

Lepše ni mogla končati Čitalnica letošnje sezone, kakor jo je. Hvala, presrečna hvala vsem, ki so sodelovali in se trudili ter pripomogli k temu vspehu!

Iz Knežaka 1. junija. [Izv. dop.] Kadar Vam kaj iz tukajšnje okolice pišem, naznamim Vam vedno le kako nešč. Tudi sedaj neman nič vselega poročati. Zuenem s sušo. V tukajšnjih krajih vladala je v lepem meseci maji huda suša, tako, da stari ljudje ne pamtijo jednake v tem času. Trava in drugi prideški so skoraj popolnoma uničeni. Dne 31. maja zvečer začeli so se oblaki zbirati in dali so nam zaželenega dežja mej hudim gromom in treskom.

Ob poljedne popolunoči zagrmelo je grozno in strela udarila je v hlev in gospodarsko poslopje Janeza Slavca iz Knežaka št. 97. Takoj pokazal se je rudeči petelin na strehi. Ljudje začeli so skupaj vreti in ogenj bil v dveh urah uničen. Pogorelo je vse do tal. Sreča, da ni hude burje bilo, katera letos posebno tukaj vlada, drugače bi bila šla vsa vas. Pogorelec ni zavarovan.

Ni se spametoval, ko je leta 1881. 1. avgusta tudi pogorel. Ljudstvo je trmoglavno in neče koristi zavarovanja pripoznati. Ko se mu nesreča pripeti, potem pa tuguje.

Tudi je dne 31. maja, okolo 2 ure popoldne, vsa hiša in hišna oprava, kakor tudi gospodarsko poslopje Janeza Valenčič-a št. 18. popolnoma pogorela. Uzrok ognja se ne ve. Bržkone, zakurili so otroci ali pa po nerodnosti gospodinja sama. Ta gospodar je pri prvi Dunajski zavarovalnici zavarovan. Tako vedno nesreče tukajšnje ubogo ljudstvo tolčejo. Bog pomagaj tacim revežem a previdnosti bi bilo tudi več treba.

Domače stvari.

— (Gledališki vlak v zlato Prago) Ko se je razglasilo, da mladi domoljubi snujejo v Ljubljani poseben gledališki vlak v Prago, začeli so se oglašati domoljubi po vsem Slovenskem, da se hočejo udeležiti te vožnje. V Ljubljanskih domoljubnih krogih se je ukrenilo, pisati ravnateljstvu državne železnice, naj jim naznani pogoje, sploh naj jim sestavi proračun. Ravnateljstvo je že odpisalo in ker so pogoji res ugodni, nadejati se je, da se bode domoljubna ideja prav lahko izvršila. Kakor čujemo, osnoval se bode v to poseben odbor v Ljubljani, ki bode to stvar prevzel v svoje roke ter stopil v zvezo z domoljubi po Slovenskem, katerim bode naznanil ceno, sploh vse, kar bo treba!

— (Trgovinska in obrtna zbornica.) V seji dne 30. maja t. l. vzelo se je poročilo gosp. K. Luckmanna o zadnjih obravnavah državno železniškega sveta na znanje. Poročevalcu se je izrekla zahvala za energično zastopanje in sklenilo se je tudi prošnji Avgust Tschinkelovih sinov in pa K. Moline o tarifnih zadevah pri c. kr. vodstvu državnih železnic toplo podpirati. Sklenilo se je poročati, da ni treba izdavat ukaza, s katerim bi se onim, kateri imajo pravico z žganimi opojnimi tekočinami trgovati prepovedalo imeti v svojih prodajalnicah žgane opojne pijače v odprtih posodah in nezapečatenih steklenicah. Sklenilo se je dalje, poročati, da po došlih poročilih mlinarji na Kranjskem ne pekó črnega kruha, priporočati prošnjo mestne občine Radovljica za dovolitev živinskih sejmov in izreči, da se prošnja farne občine Prežganje za tri sejme ne more priporočati. C. kr. deželni vladi se sklene poročati, naj bi dovolila 8 prositeljem nastopiti njihovih obrti, akoravno ne morejo dokazati, da so se ga učili. Konečno se sklene, obrniti se na c. kr.

poštno vodstvo, naj bi ukrenilo, naj bi se na nabiralnikih za pisma napisalo, kdaj da poštno osebe vzame iz njih pisma.

— (Deželni zbor istrski in goriški) skliče se po cesarskem patentu z dne 2. t. m. v 9. dan junija.

— (Postojnska jama.) Piše se nam iz Postojine v 1. dan t. m.: „Kakor druga leta na binkoštni ponedeljek, je tudi danes sloveča jama privabila stotino na stotino tujcev in gostov v ta trg. Nepoklicano deževje in slabo vreme teh dni je sicer marsikoga pridržalo doma, ki ga je nova oprava podzemskih naših čud letos še posebno mikala, ali v obče se ni čulo, da bi bilo obiskovalcev menj mimo druga leta, nega rajši več. In tako kakor druga leta mogel si tudi danes opazovati obraze in postave človeške od vseh strani, in tudi letos je bila Postojina tisti binkoštni Jeruzalem, o čegar stoglavih in raznorodnih gostih se nam bere v evangelji. Po jami sami se je od tretje ure naprej po do preko osmih vila dolga nepretrgana vrsta nemih občudovalcev, prava internacionalna veriga, socialna zmes. Tako so tudi vsake oči imele svojega malarja, vsako srce svoje posebne občutke, ki jih je vzbujala vsaka stopinja po čudovitih potih divotnega, večnega podzemskega arhiva. Na najznamenitijih mestih bila so postavljena električna svetila, ki so v resnici čarovne prizore ustvarjala, kamor so koli segala. Sploh je videti bilo, da vesoljnega napredka človeškega valovi udarjajo tudi v podzemske temine naše jame Postojinske. Kolikor je možno, stori se za večji užitek prirodnih krasov te jame, lep red in stalen napredek vrši se v tem svetu pod vodstvom neumorno delujočega in vsestranske čislana okrajnega Postojinskega glavarja gospoda Globočnika. Tako se tudi starim znancem te jame pripravlja vedno kaj novega, kaj vabilnega in pospešuje se obiskovanje v prid trgu in vsej deželi. Mej letošnjimi obiskovalci smo opazili tudi deželnega predsednika kranjskega, gospoda A. barona Winklerja, kateri se je baje jako povoljno izražal ob napravah in utisih divotne Postojinske jame.

— (Toča in nevihta.) Piše se nam iz Borovnice, da se je včeraj popoldne okolo šeste ure velikanska ploha ubila na Borovniško okolico. Bil je le eden curek dežja, a v tem se je usipala gosta toča, tu pa tam za majbno jajce debela. Še dolgo po tem, ko se je bilo zvedrilo, ležala je toča po nekaterih mestih, da tal ni videti bilo. Vender pa pravijo, da ni toliko škode učinila, kolikor je kazala, ker se je v gostem deževju sproti topila. Na vasi Borovnici je velik strah napravila voda, ki je s hriba prišumela; napel se je namreč vaški potok in voda se je razgrnila po vsej cesti v deročih hudournikih, ki so silili v hiše, hoteli odnesti debele hlode in trgali zemljo, kamor so segli. Nihče v vasi kaj tacega ne pomni.

— (Hranilno in posojilno društvo na Ptui) imelo je meseca maja 7508 gl. 18 kr. dohodkov, 8186 gl. 60 izdatkov in promet 15.694 gl. 78 kr. Dosedanji promet pa znaša 58.537 gl. 83 kr.

P. n. udeležencem slavnosti v Mozirji!

Došla sta danes v jutro iz Mozirja sledeča brzojava:

„Sokolu“ i. t. d. v Ljubljani.

Presrečno se zahvaljujemo prelubeznjivim gostom! Nam je nepozabljiva čast, da smo tako odlične nam prijazne goste tu imeli. Bog daj še srečnih takih trenutkov! Na svidenje! Zdravstvujte, dragi, v blagor naroda! Isto tudi Šišenčanom!

Trg Mozirje.

„Sokolu“ i. t. d. v Ljubljani.

Srečni smo, da ste veseli domov došli. Visoko cenimo požrtvovalnost, potrpežljivost Vašo! Hvala iz dna srca! Sijajnega uspeha se vse raduje. Bog daj mnogo takih srečnih ur! Živeli!

„Savinjski Sokol“.

Naj blagovolé čast. udeleženci vzeti na znanje ti rodoljubni izjavi. Vrlim Mozirčanom doni naj iz naših veselih src gromoviti „Živio!“ in „Na zdravje!“

V Ljubljani, v 4. dan junija 1884.

Odbor „Sokola“.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 4. junija. S cesarskim patentom z dne 2. t. m. skliče deželni zbor dalmatinski in tirolski v 16. dan t. m., moravski v 10. dan julija, bukovinski v 22. dan julija. — Dva-

najsti Dunajski žitni sejm bode 25. in 26. avgusta v rotundi.

Budimpešta 4. junija. Anarhist Fried je obstal, da je pri roparskem umoru Eiserta kot straža stal. Kammerer in Stellmacher bila sta neposredna zlodejca.

Spljet 3. junija. V soboto zvečer pričel se je pretep mej Hrvati in Italijani, pri katerem so slednji podlegli. Včeraj so se izgredi ponavljali in rabilo se je tudi orožje. Jeden Italijan ubit, dva težko ranjena. Več osob dejanih v zapor.

Javne dražbe.

5. junija: 3. eks. držb. pos. Janeza Zgonca iz Laz, v Velikih Laščah.

6. junija: 1. eks. držb. pos. Josipa Ukmarja iz Budanj, 608 gld, 50 kr. v Vipavi. 1. eks. držb. pos. Janeza Jerana iz Podjelovega brda, 3065 gld. v Loku. 1. eks. držb. pos. Franca Penko iz Pelin, 2513 gld., v Postojini. 1. eks. držb. pos. Neže Hudal iz Zgornega Gradišča v Postojini.

7. junija: 1. eks. držb. pos. Janeza Vidmerja iz Senožet. 873 gld., v Senožetah. 1. eks. držb. pos. Mateja Lahajnerja iz Polšice. 2686 gld., v Radovljici. 3. eks. držb. pos. Antona Oblaka iz Podgore, v Velikih Laščah. Relicijacija pos. Gregorja Gostiše iz Gorenje vasi, 6600 gld., v Logatci.

9. junija: 3. eks. držb. pos. Josipa Lenarčiča in Nadežnega sela, 4133 gld., 80 kr. v Postojini. Relic. pos. Janeza Paznika iz Rašice, v Velikih Laščah. 3. eks. držb. pos. Antona Sušlja iz Gorenje Košane, 2177 gld., v Postojini. 3. eks. pos. Gregorja Bobka iz Kala, v Postojini. 3. eks. držb. pos. Janeza Kornu iz Radohe Vasi, 1445 gld., v Postojini.

Tujci:

dne 3. junija.

Pri **Stonu**: Bleiweiss z Dunaja. — Wagner iz Št. Martina. — Bartha z Dunaja. — Perich iz Reke. — Sove iz Fliča.

Pri **Malič**: Freitag z Dunaja. — Heydeš iz Pešte. — Hirschbein z Dunaja.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
3. junija	7. zjutraj	727.32 mm.	+ 13.0°C	sl. zah.	obl.	40-90 mm.
	2. pop.	727.09 mm.	+ 13.8°C	sl. svz.	dež.	
	9. zvečer	724.02 mm.	+ 13.0°C	sl. szh.	obl.	dežja.

Srednja temperatura + 13.3°, za 2.1° pod normalom.

Dunajska borza.

dne 4. junija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	80 gld.	45	kr.
Srebrna renta	81	30	
Zlata renta	102	10	
5% marčna renta	95	85	
Akcije narodne banke	859	—	
Kreditne akcije	308	20	
London	122	20	
Srebro	—	—	
Napol.	—	69 1/2	
Č. kr. cekini	—	76	
Nemške marke	89	70	
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	124	50
Državne srečke iz l. 1864.	100 gld.	169	25
4% avstr. zlata renta, davka prosta.	—	102	10
Ogrska zlata renta 6%	—	122	75
" " " " " "	—	91	60
" " " " " "	—	88	60
5% štajerske zemljišč. od. ez. oblig.	—	104	50
Dunava reg. srečke 5%	—	115	50
Zemlj. ob. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi.	—	122	25
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	108	30
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	—	107	—
Kreditne srečke	100 gld.	175	50
Rudolfove srečke	10	19	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	110	70
Tramway-društ. velj.	170 gld. a. v.	223	—

Zahvala.

Tisočero hvalo izrekamo vsem darilem prelepih vencev, gospodom pevcom za mlo zapete nagrobnice ter vsem, ki so pospešili h tako krasnemu sprevidu naše ljubljene, nepozabljive

Fanice.

V Vipavi, dne 3. junija 1884.

Žalujoča rodbina
Bernot-ova.

(374)

Zahvala.

Gospod Alfred Breindl, predstojnik železnične postaje v Nabrežini, se je bil zavaroval za življenje pri zavarovalnici

„THE GRESHAM“ v Londonu

za precejšen znesek. In jaz sem dobila po njegovi smrti zavarovano svoto brez vsakega utrganja od glavnega zastopnika gospoda **Gvido Veselka** v Ljubljani in zato z veseljem javno izrekam svojo zahvalo in to zavarovalnico vsakemu priporočam.

V Št. Petru pri Gorici, v 27. dan maja 1884.

(373)

Marija Breindl, udova.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Št. 9430.

(371—1)

Košnja v najem!

V ponedeljek 9. dan junija t. l. dopoludne ob 9. uri se bode košnja mestnih senožitij pod gradom Tivoli po očitnej dražbi za leto 1884 kosoma oddajala v najem.

Objavljene najemščine dve tretjini uplačati je takoj pri dražbi, ostala tretjina pa do 15. julja t. l. pri mestnej blagajni.

Dražba se bo pričela ob 9. uri dopoludne na senožitih v Lattermannovem drevoredu poleg vojaške oskrbovalnice.

Mestni magistrat v Ljubljani,

v 28. dan maja 1884.

Umrlj so v Ljubljani:
29. maja: Ivan Dimnik, duinar, 25 let, Kravja dolina št. 3, za pljučno tuberkulozo.
— Janez Roženc, delavec, zdaj kaznenec, 35 let, Ulice na grad št. 12, za jeklo.
30. maja: Ivana Lampič, kajzarska hči, 8 let, Illova št. 8, za davico. — Ana Črne, pozlatajeva hči, 23 ur, Ulice na grad št. 7, za oslabljenjem. — Fran Juvan, nočarjev sin, 4 mes., Sv. Petra cesta št. 14, za drisko. — Franca Štrikelj, dekla, 50 let, Soška št. 8, za kapom.
31. maja: Miha Turšič, posestnik, zdaj kaznenec, 44 let, Ulice na grad št. 12, za vnetjem pluć. — Ludovik Marjčič, ka-
varnarjev sin, 11 1/4 let, Dunajska cesta št. 7, za jeklo. — Josip Mošker, bivši usnjarski pomočnik, 68 let, Karlovska cesta št. 7, za oslabljenjem.
1. junija: Jakob Ostanek, gosti, zdaj kaznenec, 68 let, Ulice na grad št. 12, za oslabljenjem. — Anton Ožakar, mizarjev sin, 3 dni, Sv. Petra nasip št. 65, za oslabljenjem.
2. junija: Martin Glanc, krojač, zdaj kaznenec, 50 let, Ulice na grad št. 12, za jeklo. — Miha Zdešar, gostija, 63 let, Sv. Florijana ulice št. 17, za oslabljenjem.
V deželnej bolnici:
29. maja: Lorenc Petercel, krojač, 32 let, za pljučno tuberkulozo. — Anton Zure, občinski gozdarski sluga, 44 let, za otrpnelem močij.
30. maja: Janez Borštnik, delavec, 26 let, za pljučno tuberkulozo. — Fran Zaparčič, gosti, 67 let, za pljučno tuberkulozo. — Ursa Stern, gostija, 62 let, za mrtu-
dom.

Umrli so v Ljubljani:
29. maja: Ivan Dimnik, duinar, 25 let, Kravja dolina št. 3, za pljučno tuberkulozo.
— Janez Roženc, delavec, zdaj kaznenec, 35 let, Ulice na grad št. 12, za jeklo.
30. maja: Ivana Lampič, kajzarska hči, 8 let, Illova št. 8, za davico. — Ana Črne, pozlatajeva hči, 23 ur, Ulice na grad št. 7, za oslabljenjem. — Fran Juvan, nočarjev sin, 4 mes., Sv. Petra cesta št. 14, za drisko. — Franca Štrikelj, dekla, 50 let, Soška št. 8, za kapom.
31. maja: Miha Turšič, posestnik, zdaj kaznenec, 44 let, Ulice na grad št. 12, za vnetjem pluć. — Ludovik Marjčič, ka-
varnarjev sin, 11 1/4 let, Dunajska cesta št. 7, za jeklo. — Josip Mošker, bivši usnjarski pomočnik, 68 let, Karlovska cesta št. 7, za oslabljenjem.
1. junija: Jakob Ostanek, gosti, zdaj kaznenec, 68 let, Ulice na grad št. 12, za oslabljenjem. — Anton Ožakar, mizarjev sin, 3 dni, Sv. Petra nasip št. 65, za oslabljenjem.
2. junija: Martin Glanc, krojač, zdaj kaznenec, 50 let, Ulice na grad št. 12, za jeklo. — Miha Zdešar, gostija, 63 let, Sv. Florijana ulice št. 17, za oslabljenjem.
V deželnej bolnici:
29. maja: Lorenc Petercel, krojač, 32 let, za pljučno tuberkulozo. — Anton Zure, občinski gozdarski sluga, 44 let, za otrpnelem močij.
30. maja: Janez Borštnik, delavec, 26 let, za pljučno tuberkulozo. — Fran Zaparčič, gosti, 67 let, za pljučno tuberkulozo. — Ursa Stern, gostija, 62 let, za mrtu-
dom.

Umrli so v Ljubljani:
29. maja: Lorenc Petercel, krojač, 32 let, za pljučno tuberkulozo. — Anton Zure, občinski gozdarski sluga, 44 let, za otrpnelem močij.
30. maja: Janez Borštnik, delavec, 26 let, za pljučno tuberkulozo. — Fran Zaparčič, gosti, 67 let, za pljučno tuberkulozo. — Ursa Stern, gostija, 62 let, za mrtu-
dom.

NARODNA TISKARNA
priporočila po nizke ceni
vožne liste
slovensko-nemške in
nemške.

VIZITNICE
v elegantnej obliki priporočila po nizke ceni
„Narodna Tiskarna“
v Ljubljani.

V „Narodne Tiskarni“ in pri Jan. Giontini-ju v Ljubljani
se dobiva:
Časnikarstvo in naši časniki.
Spisal ***
Stat nominis umbra.
Cena 70 kr., po pošti 5 kr. več.

Dve vinski kleti

v Udmatu pri Mraku se dasti o sv. Mihelu za več let v najem. — Tudi je več delov

senožeti

pri Kožuha na prodaj. Natančneje se izve pri gospodinjih v Udmatu ali pa pri gosp. Jakobu Supančiču v Kravji dolini št. 9. (352—3)

Umetne

(32—41)

zobe in zobovja

ustavlja po najnovejšem ameriškem načinu brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel,
poleg Hradeckyevega mostu, I. nadstropje.

Mejnarodna linija.

Iz Trsta v Novi Jork naravnost.

Veliki prvorazredni parniki te linije vozijo redno v Novi-Jork in vaspregajajo blago in potnike po najnižjih cenah in z najboljšo postrežbo.

V NOVI-JORK. — Odhod iz TRSTA.

Parnik „East Anglia“, 3400 ton, 5. julija.

„Germania“, 4200 „ 20.

Potnina: Kajuta 200 gld. Vmesni krov 60 gld.

Za vožnjo ljudij se je obrniti na **J. Terkuile**, generalnega pasaznega agenta, Via dell' Arsenale Nr. 13, Teatro Comunale v Trstu; za vožnjo blaga pa na **Schenker & Comp.**, Zelinkagasse, Wien. (372—1)

Mark 500.000 v najsrečnejšem slučaju.

Velika, od Hamburgske države garantovana denarna loterija se je jako ljubila zaradi mnogobrojnosti dobitkov, ki se bodo izžrebali, in zaradi največje mogoče garantije za točno izplačilo dobitkov. To po določenih načrta vodi posebna v to postavljena generalna direkcija in vse podjetje nadzoruje država. V malo mesecih se od prvega do sedmega razreda izmeje 100.000 srečk jih gotovo izžreba 50.000 z dobitki. Mej temi se nahaja glavni dobitke za event. 500.000 mark, specijelno pa:

1 premija	à mark 300.000	26 dobitkov	à mark 10.000
1 dobitke	à „ 200.000	56 „	à „ 5.000
2 dobitka	à „ 100.000	106 „	à „ 3.000
1 dobitke	à „ 90.000	253 „	à „ 2.000
1 „	à „ 80.000	6 „	à „ 1.500
2 dobitka	à „ 70.000	515 „	à „ 1.000
1 dobitke	à „ 60.000	1036 „	à „ 500
2 dobitka	à „ 50.000	24020 „	à „ 145
1 dobitke	à „ 30.000	19463 dobitkov	à mark 200,
5 dobitkov	à „ 20.000	150, 124, 100, 94, 67, 40, 20.	
3 dobitki	à „ 15.000		

Od teh dobitkov se jih izžreba v prvem razredu 4000, v skupnem znesku 157.000 mark. Glavni dobitke prvega razreda znaša 50.000 mark in poraste v drugem razredu na 60.000 mark, v tretjem na 70.000 mark, v četrtem na 80.000 mark, v petem na 90.000 mark, v šestem na 100.000 mark, v sedmem pa na event. 500.000, specijelno pa na mark 300.000, 200.000 itd. itd. Za prvo žrebanje velja

cela originalna srečka gld. 3.50,
pol originalne srečke „ 1.75,
četrt originalne srečke „ „ 90.

Proti pošiljati zneska v bankoveh, po poštini nakaznici ali v poštinih markah se nam došla naročila hitro izvrše. Vsak dobi originalno srečko z državnim grbom in ob enem uradni načrt, iz katerega se izvleče vse podrobnosti, kakor razdelitev dobitkov, dan žrebanja in uloge posameznih razredov. Takoj po žrebanji dobi vsak udeleženec uradno listino dobitkov, katera ima državni grb in jasno navaja dobitke in številke, katere so dobile. Dobitki so izplačujo po načrtu točno pod državno garantijo. Na zahtevanje smo pripravljeni že naprej poslati uradni načrt, in izjavljamo, da srečke, katere ne ugovarjajo, nazaj vzamemo, ako se nam ob pravem času pred žrebanjem vrnejo, in za nje dobljeni znesek takoj vrnemo. Ker dobimo za te srečke vsak dan mnogo naročil, prosimo, da bomo mogli izvršiti vsa naročila, kakor hitro je mogoče, vsekako pa

pred 11. junijem 1884

direktno naročiti se.

(327—8)

Valentin & Co. v Hamburgu.

Žrebanje I. razreda bode po načrtu 11. in 12. junija 1884.

Sreča in slučaj igrata pogostem veliko rolo v človeškem življenju in vsak naj jima pusti jedne duri odprte, če se to da na tako solidni in pripravi način doseči, kakor tukaj.

Našo glavno kolekto je že dolgo posebno obiskovala sreča in mi pazili smo vedno na interese naših cenjenih naročevalcev.

Vsak naš naročnik ima to prednost, da neposredno dobi originalne srečke brez posredovanja manjših prodajalcev. Vsak dobi tedaj v najkrajšem času po žrebanji listino dobitkov, ne da bi jo zahteval, poleg te pa še originalne srečke vselej po v načrtu nastavljenih cenah brez vsakega povišanja.

BUDIMSKA RÁKÓCZY grenőia,

katero so analizovali in označili deželna akademija v Budimpešti, profesor dr. Stülzel v Monakovem, profesor dr. Hardy v Parizu in profesor dr. Tichborne v Londonu, priporočajo profesor dr. Gebhardt v Budimpešti in nedavno profesor dr. Rokitsansky v Inomostu, profesor dr. Zeissel na Dunaji in profesor dr. Sigl v Stuttgartu in druge medicinske kapacitete zaradi njegove bogate vsebine lithiona; posebno uspešno se uporablja pri trdovratnih boleznih prebavilnih organov in zaprtji vode ter se pred vsemi znanimi grenčicami posebno izredno priporoča.

Dobiva se po vseh lekarnah in prodajalnicah mineralnih vod, vedno na novo natočena. Prosi se, da se zahteva izrečno Budimska Rákóczy. (240—16)

Lastniki bratje Loser v Budapešti.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.